

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๓๑๐๘/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๔๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด	โจทก์
		นายพนตล เปี้ยฉ่ำ	ที่ ๑
		นางสาวพรนภา วันทาพรหม	ที่ ๒
			จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๓๐๘,๒๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลเห็นว่ากรณีเป็นหนี้เงินอันไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงมีคำสั่งให้สืบพยานเกี่ยวกับข้ออ้างของโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์คำฟ้องและพยานหลักฐานของโจทก์ ซึ่งโจทก์มีนายธีรดา ทะเดช ผู้รับมอบอำนาจ ช่วงโจทก์และทนายโจทก์ เบิกความประกอบพยานเอกสารที่ยื่นไว้ในระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนจำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การและไม่ได้นำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยทั้งสอง เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ เช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ SUZUKI หมายเลขตัวรถ

MMSCVC๓๑S๐๐๑๒๕๑๘๑ หมายเลขเครื่องยนต์ K๑๒BS๒๒๓๑๕๙ เป็นรถใหม่ จากเจ้าหนี้เดิม รุดดังกล่าว

ศาลยุติธรรม Court of Justice

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้ได้จัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้แทนต้นฉบับได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาความคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเก็บรักษาในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม

การส่งพิมพ์ถือเป็นสำเนาเอกสาร เลขอ้างอิง : CDN-E2507292306691 ออกให้ ณ วันที่ 2025-07-29 T16:39:26 +0700 (สามารถตรวจสอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ทางเว็บไซต์ศาลยุติธรรม ได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันดังกล่าว)

/มีราคา...

ผู้จัดทำ นายอัครชัย จันทน์ชอนแก่น โดยการขอคัดถ่ายและได้รับอนุญาต ณ วันที่ 29 ก.ค. 2568 เวลา 16:39:26 น.

ผู้ยื่นเอกสาร นางสาวพรนภา วยงโย ณ วันที่ 2 ก.พ. 2566 เวลา 17:15:58 น. (กรณียื่นฟ้องหลังเวลา 16.30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่าการยื่นมีผลในวันทำการถัดไป)

- ๒ -

มีราคาเงินลงทุน ๖๕๙,๘๙๓.๙๕ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดาวน์ ๖๗,๒๒๖.๑๗ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) คงเหลือราคาเงินสด ๕๙๒,๖๖๗.๗๘ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ผลประโยชน์ ๑๒๘,๘๐๙.๓๐ บาท ราคาเช่าซื้อตามสัญญา ๖๕๙,๘๙๓.๙๕ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ระยะเวลาเช่าซื้อ ๗๒ เดือน ผ่อนชำระเดือนละ ๙,๑๖๖ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ และงวดต่อไปชำระในวันที่ ๑ ของทุกเดือน โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ภายหลังทำสัญญาเช่าซื้อและรับมอบรถยนต์แล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อแก้โจทก์ ๖๔,๑๖๒ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) และผิดนัดตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นต้นมา เกินสามงวดติดต่อกัน เจ้าหนี้เดิมติดตามยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนได้ เจ้าหนี้เดิมมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสองใช้สิทธิซื้อรถคืน ต่อมาเจ้าหนี้เดิมนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกขายทอดตลาดให้บุคคลภายนอกได้ราคา ๓๑๔,๐๐๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ซึ่งน้อยกว่าหนี้ค้ำชำระตามสัญญาเช่าซื้อ จำเลยทั้งสองมีหนี้ค้ำชำระจากการขายรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้วได้เงินไม่พอชำระค่าเช่าซื้อ ก่อนฟ้องโจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ จำเลยทั้งสองได้รับหนังสือแล้วเพิกเฉย คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยทั้งสองต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า เจ้าหนี้เดิมโอนสิทธิเรียกร้องรวมทั้งหนี้เดิมของจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์ โดยทำเป็นสัญญาซื้อขายสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องประเภทสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากเจ้าหนี้เดิมและโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนไปยังจำเลยทั้งสองแล้ว โจทก์จึงเป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมาโดยชอบ ดังนั้น สิทธิ ผลประโยชน์ และหน้าที่ของเจ้าหนี้เดิมที่มีต่อจำเลยทั้งสองจึงโอนมาเป็นของโจทก์ หลังจากโจทก์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวแล้ว เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ เจ้าหนี้เดิมจึงใช้สิทธิบอกเลิกสัญญา

- ๓ -

และยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืน สัญญาเช่าซื้อจึงเป็นอันเลิกกัน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง และการใช้สิทธิเลิกสัญญานั้นหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคท้าย การกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้จำต้องคำนึงถึงความเสียหายที่แท้จริง เมื่อราคาเช่าซื้อตามสัญญาเช่าซื้อเป็นราคารถซึ่งรวมผลประโยชน์ที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาค้างงวด มิใช่ราคาตามเงินลงทุนรถยนต์ที่เช่าซื้อเพียงอย่างเดียว แต่การบังคับให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเสียหายเท่ากับค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระนั้นเป็นการบังคับตามสัญญาเช่าซื้อที่เลิกกันไปแล้ว จึงไม่อาจกำหนดราคาให้ตามที่โจทก์ขอได้ เมื่อปรากฏว่ารถยนต์ที่เช่าซื้อ มีเงินลงทุน ๖๕๙,๘๘๓.๙๕ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดาวน์ ๖๗,๒๒๖.๑๗ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) คงเหลือราคาเงินสด ๕๕๕,๑๔๐.๑๙ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อ ๖๔,๑๖๒ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) หักผลประโยชน์ที่โจทก์คิดคำนวณไว้ล่วงหน้า ประกอบกับเมื่อเจ้าหนี้เดิมยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อ กลับคืนมา เจ้าหนี้เดิมนำรถคันดังกล่าวออกขายทอดตลาดได้เงิน ๓๑๔,๐๐๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดังนี้ เมื่อพิจารณาทางได้เสียโดยชอบของโจทก์แล้ว เห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคา ๒๔๘,๐๐๐ บาท คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า สมควรกำหนดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์รถยนต์ที่เช่าซื้อหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า โจทก์มีเพียงนายธีรดา ทะเดช ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์และทนายโจทก์ เบิกความว่า หากจำเลยที่ ๑ นำรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนโจทก์ โจทก์สามารถนำไปให้บุคคลอื่นเช่าซื้อหรือเช่าหรือใช้หาผลประโยชน์ได้ไม่ต่ำกว่าวันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๗๕ วัน รวม ๒๒,๕๐๐ บาท โดยโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาสนับสนุน จึงเป็นคำเบิกความลอย ๆ และเป็น การคาดคะเนของโจทก์เอง ซึ่งโจทก์อาจไม่นำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกให้เช่าจริง ทั้งไม่แน่อนว่าจะมีผู้เช่าเสมอไป

- ๔ -

หรือไม่ จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าโจทก์ขาดประโยชน์ตามอัตราดังกล่าว เมื่อพิจารณาผลประโยชน์ที่โจทก์คิดคำนวณเป็นค่าเช่าซื้อ เห็นสมควรกำหนดให้โจทก์ได้รับค่าขาดประโยชน์ ๖,๖๕๐ บาท คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า สมควรกำหนดค่าเสียหายเป็นค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ที่โจทก์ไม่มีพยานเอกสารมาแสดงถึงค่าใช้จ่ายในส่วนนี้และไม่ได้นำผู้ติดตามยัตรรถยนต์ที่เช่าซื้อมานำสืบให้เห็นประจักษ์ถึงวิธีการติดตามว่าต้องดำเนินการอย่างไรและเสียค่าใช้จ่ายใดบ้าง จึงไม่อาจกำหนดให้ตามคำขอของโจทก์ได้ เห็นสมควรกำหนดค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ ๓๐๐ บาท คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี หรือไม่ เห็นว่า หนี้ดังกล่าวเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิคิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความใหม่แทน เป็นผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดปรับเปลี่ยนเป็นอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี และมาตรา ๗ ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ ที่แก้ไขใหม่ มาใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ซึ่งพระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น จำเลยที่ ๑ จึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรือในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๕๔,๙๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกนี้ร่วมนั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

- ๕ -

มาตรา ๖๘๑/๑ บัญญัติว่า ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ดังนั้น จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ในฐานะผู้ค้าประกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวให้จำเลยที่ ๒ ชำระหนี้เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ จึงเกินกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้าประกันยอมหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังเมื่อพ้นกำหนดเวลาหกสิบวันแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบชำระค่าขาดประโยชน์อันเป็นค่าสินไหมทดแทนเพียงสำหรับระยะเวลาหกสิบวัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดเท่านั้น และเห็นสมควรกำหนดค่าขาดประโยชน์ที่จำเลยที่ ๒ จะต้องชำระแก่โจทก์ ๔,๒๐๐ บาท สำหรับหนี้ค่าขาดราคา ค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อ ดอกเบี้ยค่าขาดราคา ดอกเบี้ยค่าขาดประโยชน์และดอกเบี้ยค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อถือเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ เมื่อโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวแก่จำเลยที่ ๒ พ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิด

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๒๕๔,๙๕๐ บาท เฉพาะจำเลยที่ ๑ ให้รับผิดชอบพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรือในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระหรือชำระหนี้ดังกล่าวไม่ครบถ้วน ให้จำเลยที่ ๒ รับผิดชอบชำระค่าขาดประโยชน์เพียง ๔,๒๐๐ บาท เท่านั้น แต่จำเลยที่ ๒ ไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าขาดราคา

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

ค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อ รวมทั้งไม่ต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยค่าขาดราคา ดอกเบี้ยขาดประโยชน์และดอกเบี้ยค่าติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่า
ทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี
คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวศิวพร ศิริกุล

นายจักร ศรีปา

